

Iz Clevelanda in okolice

VATIKAN. — Tu je bilo o
vljeno, da bo prihodnji p
deljek papež Pavel VI. s
jel na obisk predsednika S.
Josipa Broza-Tita.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 meseceZa Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$19.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 monthsCanada and Foreign Countries:
\$19.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 57 Tuesday, March 23, 1971

Po indijskih parlamentarnih volitvah

Indijske parlamentarne volitve so trajale od 1. od 10. marca. Računali so, da bodo zanesljivi rezultati znani šele proti koncu meseca, pa so poročila od zadnje nedelje že oklicala, da je socialistična kongresna stranka pod vodstvom Indire Gandhi dobila dv tretjinsko večino. Upajmo, da bodo končni podatki potrdili to novico, ki je sama po sebi izrednega pomena ne samo za Indijo, ampak za vso mednarodno politiko. Rezultat je pomenil najprej veliko presečenj, saj so pesimisti prisodili Indiri komaj 30-50% glasov, v zmago s kvalificirano večino so verovali le izjemni optimisti, ki jih pa ni bilo preveč.

Pomen zmage ni samo v številu mandatov, ki jih je kongresna stranka dobila, večjega pomena so druge okoliščine.

Najprvo so volitve pokazale, da v Indiji lahko zmaga ena stranka tudi brez Gandhija in Nehruja pri vsej pestri sliki, ki jo nudi Indija s svojimi rasami, kastami, verami, narodnostmi in tradicijami. Kongresna stranka je s svojo zmago pokazala, da lahko postane vez med različnimi tokovi, ki se stalno pojavljajo v indijskem javnem in zasebnem življenju. Takih vezi manjka, so pa tem bolj potrebne, ker je Indija federativna republika s 18 federalnimi enotami, ki ima vsaka med njimi svoje interese, ki jih rada postavlja nad splošno narodno. Škoda je le, da take vse narodne stranke ni na strani opozicije. Zato manjka opoziciji hrbenica, ki bi služila za osnovo alternativne vlade, če bi se sedanja socialistična kongresna stranka začela cepiti.

To ni čisto izključeno. V državah s svobodno demokracijo je težko držati na vajetih parlamentarno stranko, večjo od 300 članov, to je stalno trdil pokojni ameriški politik Sam Rayburn na osnovi skušenj, ki jih je nabral kot predsednik Predstavnikega doma. Da taka nevarnost obstoji tudi v Indiji, priča zgodovina indijske kongresne stranke; kakor hitro je zmanjkalo močne roke pokojnega Nehruja, so se v stranki pojavile struje, frakcije, z njimi pa spori, ki so končno pripeljali do razkola v stranki. Razkol so v začetku smatrali za veliko politično nesrečo, pa se je spremenila v veliko srečo. Kongresna stranka se je znebila svojega političnega programa iz osvobodilne dobe, ko je vanj natlačila vse ideale vseh vrst od levicarskih do desničarskih, kar je seveda močno hromilo strankino politično filozofijo. Indirina nova kongresna stranka je prišla iz volivnega boja dobro konsolidirana z jasnim programom, prežetim od socialističnim ideji. Program bo stranko varoval, da ne bo krenila preveč na levo ne na desno. Seveda pa stranka ne bo mogla naenkrat izvršiti vsega programa. Indira je že povedala, da bo reformirala svojo domovino postopoma, prednost bodo pa imele zahteve in želje revnih slojev.

Tu se bo za novo stranko začela težava. Potreb bo veliko, sredstev pa malo. Vrstni red kritja potreb bo postal politično vprašanje prvega razreda. Napačna izbira lahko odbije nepočakane volivce in da povod za spore v stranki, ki ji morejo le škodovati. Vse to je stranka že doživela in ni nobenega jamstva, da se to ne bi moglo ponoviti.

Kongresna stranka ne bo torej smela počivati na svojih lahorikah. Skušnja ji bo svetovala, da ne pretrga vseh vezi s strankami iz prejšnje koalicije. S tem ne bo samo zdrobila opozicije, zagotovila si bo tudi prijatelje v sili potrebe. O tem se bo dalo soditi šele takrat, ko bodo znani vsi podrobni rezultati sedanjih parlamentarnih volitev. S strankami na levi iz prejšnje koalicije ji stičnih točk ja ne bo manjkalo. Sicer pa moramo biti pripravljeni, da bo politično življenje v Indiji verjetno postalo živahnije. Vsaka opozicijska stranka se bo morala boriti za svoj obstoj, to jo bo gnalo na politično delo in seveda tudi v skrajnosti, ki končno najdejo svoj izraz v parlamentarnih debatah.

Stranka bo stala tudi pred novimi nalogami v svojih odnosih do federalnih edinic. Tam, kjer je zmagala, ne bo mogla dovoliti, da lokalni strankini mandatarji počivajo. To bodo hitro izkoristile levicarske opozicijske stranke, posebno komunisti kitajskega kova, dočim bodo komunisti sovjetske linije obzirnejši, seveda na nasvet iz Moskve, kot se je to godilo že sedaj.

Sedanje volitve so močno dvignile ugled Indije po vsem svetu na obeh straneh železne zaves. Veselijo se jih vsaj na tistem v Kremlju, kajti močna Indija bo najboljša sovjetska zaveznica. Jezijo se v Peipingu, saj vsa njihova politika do Indije temelji na upanju, da se bo indijska federacija razsula in da bo takrat prišel čas, da bodo tam poskusili tako gospodariti, kot skušajo sedaj v vzhodni Aziji. Oporo v volitvah bodo tudi videli v Burmi in na Tajskem. Amerika je seveda vesela in zadovoljna, ker se je pokazalo, da je bila njena politika do Indije pravilna, čeprav doma močno kritizirana.

Trd oreh za Indijo bodo stiki s Pakistanom. Pakistan se ravno sedaj nahaja v hudi krizi. Kako jo bo prebolel, ne

vemo, upamo pa, da republika ne bo razpadla v vzhodni in zahodni del. Ako bo ostala taka kot je, potem bi pamet svetovala Indiji, da je popustljivejša napram pakistanskim zahtevam glede Kašmirja. Indija dobro ve z vsem svetom, da je Pakistan zanjo zaledje v vseh trenutkih napetosti med New Delhijem in Peipingom. Ako je to zaledje varno in zanesljivo, je Indija lahko pogumnejša v razgovorih s kitajskimi komunisti, čeprav trenutno kitajske oborožene sile nadkriljujejo indijske. Indijska prostranost in število prebivalstva sta tako velika, da mora z njima računati tudi Peiping, akoravno ima milijonske armade stalno na razpolago. Kaj naj pa te armade počnejo, ako jih Peiping pošlje v preobljudo in beraško Indijo? Indijski vpliv bo končno narastel tudi v Avstraliji. Sicer računajo tam v prvi vrsti na pomoč iz Amerike, toda tudi Indija ni zanje samo velika ničla, ako je politično konsolidirana, obenem pa na pravilni poti do večjega narodnega blaga.

Indija se je s temi volitvami zopet pomaknila v zbor svetovnih velesil, kot so Amerika, Sovjetska zveza, Kitajska. Svobodni svet je z njo postal močnejši. Seveda moramo računati s tem, da bo Indija še potrebovala ameriško pomoč. Težko bo dobiti pri nas administracijo, ki bi bila tej ideji sovražna, saj sta v skupini velesil le Amerika in Indija deželi svobodne demokracije, to pa mora tudi nekaj pomeniti v naši mednarodni politiki, ki se sedaj rada plazi le okoli velesil.

I. A.

BESEDA IZ NARODA

Ječa naju je združila

PATERSON, N.J. — Oj, te ameriške razdalje! V slabo voljo so me spravile.

Tam iz Kenmare v Severni Dakoti me je poklicala sestra g. župnika Stefana Kraljiča z žalostno novico, da je g. Stefan umrl in da bo naslednje predpčne pogreb.

Hudo me je ta novica zadela. S pokojnikom sva skupaj prenašala težave komunističnih ječ med revolucijo, zato sem v prvem hipu sklenil, da grem na pogreb in se od prijatelja in sojetnika osebno poslovim. Ko sem pa začel gledati vozne rede, sem moral svoj sklep opustiti. Z newarskega letališča, ki mi je najbližje, nisem našel dobrih zvez, do newjorskih dveh imam pa precej daleč. Sobotraje so bili vsi v šoli, pred tretjo uro ne bi mogel računati, da bi me kdo peljal, moral bi iti z avtobusom in podzemsko železnico, kar bi mi zelo kar tri dragocene ure. Tam gor v Severni Dakoti tudi ni dobrih prometnih zvez, bal sem se, da bi kje običal, zato sem se svoji želji rajši odpovedal. Naj mi dobri g. Stefan odpusti!

Usoda naju je združila v ječi v Breitenau blizu Prečne, kamor so nas komunisti prepeljali iz novomeških zaporov jeseni leta 1943, potem ko so Nemci Novo mesto bombardirali. V Novem mestu še nisva vedela drug za drugega. Tam smo bili nabasani po raznih celicah, dočim so nas v Breitenau spravili vse — kakih 80 — v grajsko klet. Večino ma so bili Novomeščani ali vsaj od tam okrog, kot g. kanonik Kek, prof. Jože Pavlič, ki nas je s svojimi čarovnijami zabaval in spravljal v dobro voljo, Viktor Šonc, trgovec Alojzij Grilec, s katerim sva prej v Novem mestu ležala na isti postelji in je skoraj vsa noč molil rožni venec, sodnik dr. Capuder, krojač Polde Springer, krški župnik g. Franc Jeraša, prečenski župan Červan, večine imen se pa ne spominjam več.

Z g. Stefanom sva se spravila skupaj na slamo in sva ležala pod isto odejo. Ker je bilo hrane bore malo, smo tudi čez dan poležavali, da nismo s hojo preveč energij izgubljali. G. Stefan je bil vedno dobre volje in me je rad dražil. Kar na lepem mi začne šepetati: "Ti, ali ti ne bi zdajle dišal krožnik vročega cvrtja, lepo zabeljen z ocvirki?" Drugič pa: "Topla špehovka bi se nama zdajle lepo prilegla, kajne?" Joj, kako so se mi slinile cedile! Je že pač tako, da lačen človek najraje na jed misli.

Najbolj sem občudoval njegovo neomajno vero v zmago resnice in pravice. "Sovražniki sv. Cerkve nikakor ne morejo zmagati," nam je ponavljal, "saj je vendar Kristus rekel, da je peklenška vrata ne bodo premagala. Res pa je da moramo za to

zmago tudi mi doprinesiti svoj delež. Zdaj Bog zahteva od nas, da prenašamo težave ječ, prenašajmo jih torej voljno, ker s svojim trpljenjem približujemo zmago resnice in pravice na slovenskih tleh." Ta njegova odločna vera in trdno upanje hkrati s pripravljenostjo še več trpeti za sveto stvar, če Bog tako želi, smo vsi občudovali in še nas je njegovo krepko zadržanje dvigalo, nam dajalo upanje in nam lajšalo trpljenje.

Čez dan so bila zasiljanja, vendar naju niso nikdar klicali. Veljala sva za največja zločince, zato si naju je pridržal Izvršni odbor OF, krajevni funkcionarji niso imeli oblasti nad nama. Ves čas, kar smo bili v Breitenau, ni bilo nikogar od Izvršnega sveta blizu, zato sva imela od te strani mir.

Tudi ponoči, navadno okrog enajstih, so hodili klicat, pa tišči, ki so jih, ni bilo več nazaj. S tresočo se roko so se poslavljali, mi smo pa molili za nje, saj smo vedeli, da jih čez kake pol ure že čaka strel. Skoro vsa ko noč so prišli po koga. Razumljivo je, da prej nihče ni zatislil očesa, ko pa nismo vedeli, kdo bo nocoj na vrsti. Vsi pa smo bili tudi na to žrtev pripravljeni. G. Stefan nam je večkrat pravil: "Ko sem bil na prostosti, sem vršil božjo voljo s tem, da sem rojake svaril pred komunizmom, zdaj Bog hoče, da vdano prenašam ječo, če pa je njegova sveta volja, da dam tudi življenje za sv. vero, ga bom rad žrtvoval, ker vem, da bom s tem sv. veri največ koristil, saj že skoro dva tisoč let velja, da je kri mučencev seme novih kristjanov."

Jaz sem se prehladil in imel vročino. Zdravil ni bilo in zdravnika tudi ne. Pa je dobri g. Stefan našel prav tako dobrostoječo Novomeščana krojača Polde Springerja, ki je imel pri sebi stekleničko slivovke, v kateri so bile namočene borovnice. Rad mi jo je prinesel. Skoraj spraznil sem mu jo. Čudovito mi je tista pijača pomagala. Zvečer je prišlo povelje, da moramo ponoviti vsi v Birčno vas na drugi strani Novega mesta, v Gorjanjih. Partizan me je vprašal: "Kaj pa ti, tovariš, boš zmožen tako dolgega pohoda?" "Seveda bom," sem odgovoril. "Saj ti bomo pomagali," je g. Stefan dal in, ko je partizan odšel, še: "Sem se bal, da boš rekel, da nisi zmožen. Čisto gotovo bi te ustrelili, ker ambulance nimajo."

Pa mi ni bilo treba veliko pomagati. Tisto Springerjevo zdravilo mi je dalo čudovitih moči. V Birčni vasi so nas spravili v šolo. Tak lep mir smo imeli nekaj dni, ko ni bilo nobenega zasiljevanja in nobenega nočnega obiska. Neke noči pa zagledamo luč od avtomobilskih žarometov, ki se je bližala. Kar pretreslo nas je. Škornji zaropotajo po stopnicah. Samo še dve mi-

nuti in stražnik zakliče v našo sobo: "Tovariš Blatnik in tovariš Kraljič, takoj v pisarno!" Ne vem, kdo se je huje prestrašil, ali midva ali ostali. Začela sva se naglo oblačiti, a za stražnika prepočasno, še enkrat je prišel in zavpil: "Brž, brž, saj prideta precej nazaj!" Kaj takega še ni bilo slišati. Napol oblečena sva šla. Čakala sta naju dva partizanska funkcionarja, katerih eden nama je rekel: "Jutri od devetih bodita pripravljena, da se odpeljeta v Stično. Tam bosta konfinirana v samostanu do konca vojske. Notri sta prosta, ven pa brez dovoljenja naše oblasti ne smeta." Bilo je nama, da bi poskočila od veselja, vendar se jaz rekel: "Če me že pošiljate v samostan, zakaj me ne bi rajši poslali kam k mojim sobratom, s ale z jancem?" "V Ljubljano na Rakovnik bi rad, kajne, kjer so Nemci?" "Ne tja, ampak na škrljevo pri St. Rupertu." "Tisto gnezdo smo razgnali," je odvrnil. Nisem vedel. Rad sem pristal na Stično.

Joj, kakšno je bilo veselje v sobi, ko sva se vrnila! Saj je bilo prvič, da je kdo od nočnega zasiljanja prišel nazaj. Ker je naju, ki sva pri komunistih veljala za najbolj kriva, čakala samo konfinacija, smo pač vsi mislili, da bodo ostale spustili na svobodo. Zato je bilo naslednje jutro slovo nad vse veselo, ker smo vsi gledali lepši bodočnosti nasproti.

Ob devetih je pripeljal zapravljenec z dvema konjema, voznikom in partizanom s puško. Veselo sva sedla na zadnja sedeža in mahala sojetnikom v zadnji pozdrav. Dan je bil sončen in vožnja prijetna. Najina spremljevalca nista bila napačna, kar prijazno smo se pogovarjali vsi pet. G. Stefan je celo marsikatero pikro rekel na račun komunizma, pa na to nista odgovarjala. Oba sva imela vtis, da se z nama strinjata, le priznati si ne upata.

Že proti večeru smo prispeli v Stično, kjer sva našla veliko štajerskih duhovnikov, ki so jih bili Nemci izgnali na Hrvaško, pa se jim je posrečilo priti v Slovenijo, in bogoslovce, ki so jih komunisti zajeli na Turjaku in pustili pri življenju. Stiški patri so vse zelo gostoljubno sprejeli. Istega večera kot naju so pripeljali tudi črnomojskega dekana g. Bitnarja, ki je bil do takrat v ječi v Črnomlju.

Lepo življenje smo imeli v samostanu in se celo pripravljali, da začnemo s šolo za bogoslovce, pa so za Vse svete nenadoma prišli Nemci, partizani pa brez boja odšli. Ko so naslednjega dne prišli tudi že domobranci, sva z g. Stefanom v njihovem spremstvu odšla v Novo mesto, kjer sva zvedela žalostno novico, da so najine sojetnike v Birčni vasi čez par dni po najinem odhodu pobili in pomateli v brezna pri Uršnih selih. Spraševala sva se, zakaj je prav naju Bog rešil smrti, in nisva našla drugega odgovora kot tega, da hoče, naj nadaljujemo boj proti brezbožnemu komunizmu. Oba sva vstopila k domobrancem.

Tukaj se na žalost nisva nikoli videla. Večkrat sem želel k njemu v Severno Dakoto, kamor me je pogosto vabil, da bi "ob cvrtju in špehovki obujala spomine na težke dni", pa so mi vedno razdalje preprečile.

Dragi sotrpni, gospod Stefan, tole te prosim: Izprosi nam pri Bogu tiste vneze za božjo stvar, ki je je bilo polno tvoje sreč! Saj vidiš, kako nam pojava.

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

Tretjerednicam in tretjerednikom

CLEVELAND, O. — Prihodnji shod clevelandskih slovenskih tretjerednikov in tretjerednic sv. Frančiška bo prihodnjonedeljo, 28. t. m., med drugo in tretjo uro popoldne v cerkvi sv. Vida na Glass aveniji.

Vadil ga bo vizitator o. Ata-

nazij Lovrenčič, OFM, iz Lema. Na shod so povabljeni tudi vsi prijatelji in prijateljice III. reda. Čas je zelo primeren, tako da vsak lahko pride.

Mir in vse dobro!

Mrs. Frances Petrič, taj.

Misijonska znamkarska akcija

CLEVELAND, O. — Kakor skromen naslov! Misijonsko znamkarstvo! Pa se vendar za tem skriva tako velika stvar — misijoni. Misijonska akcija, misijonska delavnost, katero Cerkve danes tako zelo priporoča, če že ne naravnost ukazuje.

Naša domovina Slovenija je v povojnih letih dala nepričakovano lepo število misijonskih poklicev obeh spolov. Vse to v času, ko se zdi, da domovina sama zelo pogreša zadostnega števila delavcev v domačem Gospodovem vinogradu. Čisto na novo se je v povojnem času bujno razvil slovenski jezuitski misijon v Zambiji, tam v Afriki, koder pred leti še sanjali ne bi o čem podobnem. In na Madagaskarju, kjer so se zadnja leta zagnali naši slovenski lazaristi-misijonarji z vso gorečnostjo na delo. Poživilo se je obenem našše misijonsko delo tudi po drugih delih misijonskega sveta, saj skoro ni misijonske dežele, kjer ne bi danes našli slovenskih misijonskih delavcev in delavk. Bogu hvala za to! Človeka obide ob vsem tem neko prijetno občutje, da vse med nami vendarle ni tako slabo, kot bi se komu zdelo na prvi pogled. Toda pozabiti ne smemo pri tem na božjo pomoč, brez katere vsako človeško podjetje bore malo pomeni. Konec koncev pa se v tem očituje božja ljubezen do nas, saj nas Bog ne bi bil izbral v taki meri na svoje božje polje.

Po teh uvodnih besedah bi rad povabil vse dobro slovensko božje ljudstvo v Clevelandu in okolici, naj se zbere na letošnjo Cvetno nedeljo v dvorani župnije pri Sv. Vidu h kosilu. Ves dobiček te akcije pojde v dobro slovenskih misijonarjev širom po svetu. Veliko jih je in vsi so potrebni. Zato je prav, da se tudi mi vsi zberemo in storimo, kar smo dolžni. Bog daj tako!

Janez Sever

Od Sv. Vida zvon

CLEVELAND, O. — Zadnjo nedeljo smo imeli pri Sv. Vidu farni zajtrk, ki so nam ga pripravili udje Društva najsvetejšega imena Jezusovega. Vsako leto ob tem času nam ga pripravijo. Odlična farna organizacija je to. Vsako drugo nedeljo v mesecu se zberemo njeni udje možje in fantje ob osmi uri k svoji obhajilni sv. maši. Človek kar ne more verjeti, da se jih v teh časih, ko se zdi, da je vse duhovno med nami odpovedalo, zbere tako lepo število. V njih in pa krščanskih materah in dekletih ima fara sv. Vida najmočnejši stebel vsega svojega županijskega verskega življenja.

V Barogovem domu na St. Clairju so se prav tako zadnjo nedeljo zbrali h kosilu rojaki in rojakinje iz Slovenske krajine. Kot znano, zbirajo ti naši bratje in sestre iz dežele onkraj Mure za novo cerkev v Bistrici. Z uspehom zbirajo za njo že nekaj let. Silno dobri ljudje so. Ponosni so na svojo domačo besedo in na svojo zemljo, katero sami že od nekdaj imenujejo Slovenska krajina, rojaki z druge strani Mure pa so jo krstili za Prekmurje.

Postni govori g. dr. Jerka Gržinčiča med mašo vsako sredo zvečer v cerkvi sv. Vida so vedno bolj obiskani. Zadnjo sredo nam je govoril o grehu.

V petek z mašo ob 8. zjutraj se začne pri Sv. Vidu redna letna 40-urna pobožnost v počastitev Najsvetejšega med nami. Zaključil se s slovensko mašo in s slovenskim in angleškim govorom v nedeljo popoldne ob pe-

tih. V soboto popoldne so še posebne ure čiščenja Najsvetejšega v presvetem Zakramentu. Za vsako izmed farnih verskih organizacij je določen poseben čas. Udje in udinje slovenske tretjeredniške skupnosti bodo molili med drugo in tretjo uro; Oltarno društvo od četrte do pete ure in Marijina legija med peto in šesto uro. Društvo najsvetejšega imena Jezusovega moli skupno z Očetovskim klubom in s farno organizacijo katoliških vojni veteranov med tretjo in četrto uro. DNJ moli pol po angleško pol po slovensko.

Faran od Sv. Vida

Skupina romarjev iz Slovenije pride na posvetitev Slovenske kapele

WASHINGTON, D.C. — Tisti, ki bero slovenski verski list DRUŽINA iz Ljubljane, gotovo vedo, da DRUŽINA pripravlja iz Slovenije romanje in obisk Združenih držav ob priliki posvetitve Slovenske kapele v Washingtonu, D.C.

Pod naslovom "Program naših slovesnosti v Washingtonu" opiše Družina tudi pomen dogodka: "K temu dogodku, ki je posvečen 1200-letnici krščanstva med Slovenci, so vabljeni Slovenci v ZDA in Kanadi in bo to zanje velika romarska prireditelja, na kateri bodo s posebno pozornostjo pozdravili domače in tuje goste, zastopnike Slovencev iz Domovine in slovenskih škofov."

Romanje, ki ga organizira Družina, utegne še prav posebej zanimati one med nami, ki bi želeli, da jih kdo od sorodnikov v Sloveniji obišče v Ameriki. Slovenski dnevi 13., 14. in 15. avgusta s posvetitvijo Slovenske kapele so na eni strani svojstveno pomemben dogodek, na drugi strani pa tudi posebna prilika za obisk Amerike. Ko se bodo vrnili, se bodo svojega obiska in romanja s ponosom spominjali.

Romanje iz Slovenije za posvetitev kapele v Washingtonu je tako prilikost za marsikoga, da se bo tu srečal s svojimi sorodniki. Povabite jih!

Naj istočasno spet opozorimo na posvetitev tudi z lastne strani, a ponovnim povabilom, da v čim večjem številu pridete za slovenske dni 13., 14. in 15. avgusta in na posvetitev Slovenske kapele v Washington. Pošljite prijave čim prej! Naslov: Washington, D.C. 20015.

Odbor za posvetitev

Pohujšljive slike in zločini

Psihiatri in razni zagovorniki "svobodne odločitve" na vsa usta zagovarjajo javno razkazovanje pohujšljivih slik in trdijo, da v nobenem oziru na zavajajo k pokvarjenosti in zločinom.

Sodniki, načelniki policije in prosekutorji pa imajo drugačne izkušnje, ki dokazujejo prav nasprotno, namreč, da pohujšljive slike sprožijo v človeku slo po spolnih zločinih. V dokaz so navedli posamezne primere, kjer je moški, razburjen po gledanju spolzkih slik, premišljeno in s takim namenom šel na cesto in ob primerni priložnosti napadel žensko in jo po zlorabi umoril.

Na sodiščih imajo zelo, zelo veliko takih primerov. Zločinci se pri zasiljanju s tem celo zagovarjajo, da so jih pohujšljive slike strastno nagnile k izvršitvi zločina.

Počena ameriška javnost zato ne more razumeti, zakaj sodišča v imenu "ustavnih pravic" dovoljujejo javno pohujševanje in s tem naravnost navajajo k ponovnim in ponovnim zločinom, ki jih pri nedolžnih žrtvah v celem življenju ni mogoče več popraviti. Kdo se pa briga za "ustavne pravice" pošteni državljanov, ki se po prvem mraku ne upajo več na ceste?

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Slovenci dosegajo uspehe v svetu

V Windsorju, Ont., živi dr. Stane Bah z družino. V Torontu ima veliko poznanih in prijateljev. Pred 20 leti je bil tukaj še kot študent, danes je pa že vodilna osebnost v Windsorju.

V svojem poklicu se je povzpел do mesta dekana znanstvenega oddelka na St. Clair College. Da je Stanko Bah priljubljen in vodilen v svoji slovenski družbi, ni treba posebej omenjati. Nič manj poznan, če ne še bolj, je pa v političnih krogih svojega mesta. Ko je meseca februarja liberalna stranka na organizacija volila novega predsednika, je bil na to mesto izvoljen član slovenske politične emigracije dr. Stane Bah. Sestanku so prisostvovali velikaši liberalne stranke kot: senator Paul Martin, poslanec za tisti okraj Mark MacGuigan, minister za narodno obrambo Donald McDonald, ki je bil slavnostni govornik, in Herb Gray, tudi minister zvezne vlade.

Z visokega položaja v svojem mestu je dr. Stane Bah začel segati tudi že v mednarodni svet. V dneh od 26. februarja pa do 4. marca letos je bilo v Ljubljani in na Bledu, Sloveniji, zimsko zborovanje mednarodnih znanstvenikov iz zdravniške in zobozdravniške vede. Tudi med to mednarodno družbo učenjaka je prišel dr. Stane Bah. Zastopal je St. Clair College iz Windsorja, Ont. 4. marca je imel na Bledu v sklopu tega zborovanja celo predavanje. Govoril je o uporabi komputorjev v medicini.

Dr. Stanetu Bahu k njegovim življenjskim uspehom iskreno čestitamo in mu želimo, da bi ti uspehi ne bili zadnji.

Karel Mauser: "Na ozarah"

Dolgo časa smo jo čakali. Mnogi so že govorili o njej in povpraševali po njej. Tudi pisali so že o tej knjigi, ki vsebuje 370 strani in ima zelo lepo opremo. Slednjič je le prišla pošiljka teh knjig: "Na ozarah".

Nekateri ljudje ne berejo radi dolgih povesti, raztegnjenih tekstov. Tem bo ta knjiga všeč. Vsebuje namreč obilico slikic, kot pravi pisatelj sam. Te slikice so včasih otroško naivne, včasih pa bridke. Pisal jih je v baraki in na tujih tleh. So pa te slikice vzete iz življenja, kakršnega je poznal slovenski človek med vojsko in revolucijo in po njej, doma in na tujem.

Knjiga stane broširana \$4, vezana pa \$5. Izdala jo je Slov. kulturna akcija v Buenos Airesu. Dobi se v Slovenski pisarni, 618 Manning Ave., Toronto 4, Ont.

Uprava

Na 100,000 ljudi jih je 110 spolno bolnih

Poleg običajnega prehlada v Kanadi najbolj prevladujejo spolne bolezni, ki so na enak način nalezljive. Pri vsem tem te bolezni ne poznajo nobeni mednarodni mej. Svetovna zdravstvena organizacija poroča, da bo konec leta 1971 75 milijonov ljudi spolno okuženih. Vsaki dve sekundi poroča o novem primeru te bolezni. Samo v Ontariju je bilo lani

DELO DOBIJO

Torontska potniška agencija išče uradnika ali uradnika kvalifikacije: Slovensčina, angleščina, po možnosti še kak drug jugoslovanski jezik, strojepitje. Poklicat Mr. Heitler 922-4161 Toronto (23,30,6 apr)

9,368 primerov, ki so bili prijavljeni. To je do sedaj največje število prijavljenih spolnih okužb. Ze te številke, pravijo zdravstvene oblasti, zbujaajo zaskrbljenost. Po skušnjah sodijo, da je znanih, to je prijavljenih samo ena tretjina primerov.

Zakon določa, da mora zdravnik vsak primer spolne bolezni takoj prijaviti ministru za zdravje. Oblasti poskrbijo, da se bolezni ne razširi, da se podvzamejo potrebni koraki, da se okuženi ozdravijo in da bolezni ne razširjajo naprej. To obvezno prijavljanje spolno bolnih ljudi je pa ravno vzrok, da se ljudje hočejo temu izogniti, zlasti mladina. Tako se bolezni še bolj širi, ker ni pod zdravstveno kontrolo.

Zdravniki pa že pravilno ugotavljajo, da spolne bolezni niso samo zadeva zdravja in samo tega. Bolj in bolj postajajo družbeni problem. Samo zdravljenje okuženih teles torej ne bo zadostovalo. Samo zdravlila bolezni ne bodo zaustavila. Preosnova npravi je potrebna, zavest greha se mora povrniti med ljudi in v ljudi. O tem pa svet danes tako rad molči.

Cerkvene vesti

Zivimo v postnem času. Se vedno je to čas pokore. "Pokora odvzame božjo kazen," uči Gospod. Letos Cerkev v torontski nadškofiji zopet poziva vernike, naj v postnem času izdatno prispevajo po namenih Cerkve. Prispevki bodo pomagali pri vzdrževanju semenišča in pri podpiranju trepih pomanjkanje in nerazvitih deželah. Velika postna nabirka bo 28. marca. Tisto nedeljo popoldne bodo šli verniki vseh župnij od hiše do hiše in bodo nabirali postne darove. V slovenskih župnijah bo v cerkvi posebna nabirka v ta namen. Lani so se Slovenci dobro odrezali. Dobili so nadškofovo pohvalo.

Pri Mariji Pomagaj bo letos duhovna obnova tri dni velikega tedna. Vodil jo bo č. g. Karel Ceglar, salezijanec iz Sherbrooka, Que. Velika noč je velik praznik in je prav, da se ljudje nanj pripravijo.

Mladinski koncert v cerkveni dvorani na Manningu bo v soboto, 27. marca, ob 8h zvečer, in v nedeljo, 28. marca, popoldne ob 4.30. Mladina pripravlja praznik pesmi, kdo jo ne bi šel poslušati! Na svidenje!

V cerkveni veži pri Mariji Pomagaj se dobi dobra knjiga: Opis in zgodovina ameriških Indijancev. Knjigo je napisal svetniški škof Baraga v nemščini in je sedaj prestavljena v slovensčino. Stane samo en dolar.

Por.

Pomladanski vokalni koncert v Torontu

TORONTO, Ont. — Mladinski pevski zbor Slovenske šole pri Mariji Pomagaj v Torontu vabi širšo slovensko javnost na svoj pomladanski koncert, ki se vrši v soboto, 27. marca, ob 8. zvečer in v nedeljo, 28. marca, ob popoldne v cerkveni dvorani na Manning Ave.

Program obsega slovenske narodne in umetne pesmi, ruske popevke, črnsko-duhovne pesmi. Skoraj sto mladih pevcev in pevka ter instrumentalistov bo spet obogatilo naša srca z lepoto slovenske pesmi in glasbe. Slovenska pesem iz ust naše mladine najgloblje seže v dušo in nas potrdi v slovenski zavesti. Pridite! Mladina vas bo poži-

vila, prinesla svežega duha in dobre volje ter nas s svojo novo pesmijo razvedrila po dolgi, mrzli zimi. Pridite! Mladi vas pričakujejo na pragu pomladi in novega življenja, da jim damo poguma in voljo za nova kulturna ustvarjanja in delovanja v častno korist vsemu slovenskemu rodu v Torontu, doma in povsod po svetu. Pridite!

A. R.

Radio Vatikan deluje že 40 let

Pred 40 leti je Papež Pij XI. blagoslovil radijske naprave za "Radio Vatikan". Postaja je postavil izumitelj radia Guglielmo Marconi, in sicer na Vatikanemskem griču v Rimu. Danes je postaja močno povečana. Tedenko ima okrog 400 oddaj v 32 jezikih. Med njimi je tudi sloven. oddaja, katero vodi prof. dr. Rafko Vodeb. Sloven. oddaja traja vsak dan četrt ure. Dobiti jo je mogoče na kratkem in na srednjem valu ob 7. uri zv. (srednjevrop. čas).

Za 40-letnico vatican. radio postaje nameravajo postaviti lasten studio za TV. Tako bi bilo omogočeno, da bi Vatikan pripravljal svoj TV program in ga posredoval drugim TV postajam v uporabo.

Pomembne obletnice

Dne 23. marca 1899 se je rodil v Blatu pri Grosupljem Louis Adamič, ameriški pisatelj.

Dne 24. marca 1902 je umrl v Gorici Jakob Missia, gorški nadškof, ki je bil prej škof v Ljubljani (1884-1897), doslej edini Slovenec-kardinal.

Istega dne je umrl v Beogradu dr. Josip Ujčić, begradski nadškof.

Nadalje je istega dne umrl Francišek S. Sušteršič, ustanovitelj in prvi župnik župnije sv. Jožefa v Jolietu, Ill. Tam je pastiriral od majnika 1891 do 6. julija 1910, ko se je odšel zdraviti v domovino. Pokopal ga je na viškem pokopališču v Ljubljani škof Fr. Stariha.

Dne 25. marca 1867 se je rodil v Verzeju ob Muri dr. Franc Kovačič, profesor bogoslovja v Mariboru, znani zgovodinar Slovenske štajerske in Slovenske krajine.

Dne 27. marca 1944 je umrl v Ljubljani dr. Anton Breznik, slovenski slovninar, ravnatelj 1. slovenske gimnazije v St. Vidu nad Ljubljano.

Dne 29. marca 1854 je obiskal škof Baraga (ob svojem drugem obisku domovine), v St. Andražu na Koroškem škofa Ant. M. Slomška.

Istega dne 1909 se je slovenski ameriški škof Janez Stariha po sedmih letih zaradi bolezni odpovedal škofiji Lead. Dne 25. aprila se je odpravil iz New Yorka proti Rimu in pozneje od tam v domovino. (Dne 9. nov. 1909 je bil sedež leadske škofije prenesen v Rapid City, kjer je še danes.)

Dne 30. marca 1671 sta bila v Dunajskem Novem mestu obglavljena hrvaška bana Peter Zrinjski in knez Krsto Frankopan.

Spisek poljubov

V kraju Lonau (Harz) hrani kot posebnost stare bukve, v katerih so vpisani vsi, ki so se poljubljali. Bila je navada, da je fant, ki je hotel prvič poljubiti dekle, župana obvestil o svojem namenu.

Če je prišlo na dan, da sta se zaljubljenca poljubovala, se preden sta to sporočila županu, sta morala za kazen leto dni vsak mesec enkrat pometati glavno vaško ulico.

Križem po deželi

Predsednik ontarijske vlade William Davis je dejal, da pokrajinska vlada ni spremenila svojega stališča proti povečani podpori privatnim šolam, posebnost katoliškim, ki vedno težje krijejo svoje izdatke. Te so vlado zaposlile za povečano pomoč in niso doslej dobile še nobene uradnega odgovora.

Zvezna vlada je objavila, da bo to poletje pustila v Kanado na delo na farmah v Ontariu delavce iz Karibskih dežel.

Kanada je protestirala pri vladi ZDA proti nameravanemu jedrskemu preskusu na otoku Amčitka v Aleutih prihodnjega jesen. Trdijo, da bi utegnil preskus sprožiti potres ali pa velikanski morski val, ki bi lahko napravil veliko škodo na kanadski zahodni obali.

Prijatelji tujnov so spet vneto protestirali proti pobijanju mladičev na neusmiljeni način. Predsednik vlade Nove Fundlandije J. Smallwood je te proteste zavrnil in označil tiste, ki protestirajo, za "slabo poučene, pristranske in bedake."

Mladi tujni imajo lepo belo kožo, ki jo prodajajo kot odlično kuhovino.

Boj proti lovljenju in pobijanju mladih tujnov je začel pred 6 leti Brian Davis. Uspešno mu je vzbuditi veliko pozornost tako v Kanadi kot po svetu, ni pa mu uspelo lova in pobijanja ustaviti.

Zvezna vlada je nasvetovala Eskimom v arktičnem delu pokrajine Kvibek, naj bi sprejeli pokrajinsko upravo za svojo pristojno oblast. Ti ne kažejo za to nobene volje in hočejo pod pristojnost zvezne vlade.

V Halifaxu so pretekli teden začeli štrajkati odvažalci smeti in odpadkov, ko mesto ni sprejelo njihove zahteve po povišanju plač za 40%. Ponudilo jim je 12.5%. Pogodba je potekla že s koncem lanskega leta in pogajanja za novo tečejo že tretji mesec. Doslej so imeli pobiralci smeti povprečno plačo \$2.75 na uro, med tem ko je povprečna plača za težaško delo v Halifaxu \$2.50.

Mestni oddelek, ki je odgovoren za pobiranje smeti, je svetoval prebivalstvu, naj odpadke in smeti spravi v plastične vreče in te samo odpelje na mestna smetišča, ki bodo v ta namen odprta.

Lani je vseljevanje v Kanado padlo v primeru z letom 1969 za 8.6%. Skupno se je priselilo v Kanado 147,713 oseb. Trdijo, da je vzrok temu večja brezposelnost v Kanadi ter sorazmerno dobro gospodarsko stanje v Evropi, od koder priseljenci v glavnem v Kanado prihajajo.

Zanimivo je pri teh številkah, da je priseljevanje iz sosednjih ZDA lani naraslo od 22,785 v letu 1969 na 24,424 lani. Več ljudi se je priselilo v Kanado le iz Velike Britanije.

Porastla je tudi priselitev iz Jugoslavije. Leta 1969 se je priselilo v Kanado 4,053 Jugoslovancev, lani pa 5,672! Zanimivo bi bilo vedeti, koliko je bilo med temi Jugoslavlani Slovencev.

Zunanji minister Mitchell Sharp je pretekli teden končal svojo pot po Afriki, na kateri je obiskal 5 držav. Ob koncu potovanja v Zambiji je dejal, da ni nobena od držav, ki jih je obiskal, zahtevala, naj Kanada prekine trgovanje z Južno-afriško unijo zaradi njene rasne politike. Pripomnil je, da bo Kanada

prenehala trgovati z Južno Afriko, če bodo Združeni narodi glasili bojkot, kot so ga nad Ro-dezijo, sicer pa da ni kanadska navada trgovinske vezi prekinjati na temelju ideologij.

Predstavniki 292 podeželskih občin v Saskatchewanu so pozvali zvezno vlado, naj da Kvibeku finančno podporo, da "bo lahko pospešil program za učenje angleškega jezika, da bo Kanada lahko čim prej zedinjena kot narod enega jezika". Izjavili so se proti dvojezičnemu programu in zatevali, da se pokrajina Saskatchewan vrne k enojezičnemu sistemu.

Brezposelnost v Kanadi se v bistvu v zadnjem mesecu ni spremenila. Drži se še vedno pri 6.2%.

Zvezni minister za ribolov in gozdarstvo Jack Davis je dejal, da je "90% gotov", da bo mogoče vod za pretakanje olja z Aljaske na jug začeti graditi preko Kanade že leta 1973. Studije o takem vodu po dolini reke Mackenzie bodo predvidoma končane letošnje poletje. Po njegovem bi bilo najboljša, da bi poleg oljevoda gradili tudi plinovod in železniško progo. Na ta način bi bilo manj škode za okolje, ker bi bilo to lažje boljše varovati, koristilo bi pa tudi bolj razvoju severnih predelov Kanade.

Speljava vodov za olje in plin preko Kanade bi odstranila nevarnost onesnaževanja morja ob zahodni Kanadi, koder bi vozile ladje petrolej, če bi bil vod speljan samo preko Aljaske do Valdeza.

V Pakistanu govore o napredku pogajanj

V Vzhodnem Pakistanu govorijo o možnosti sporazuma med Rahmanom in Yahyo o novi ureditvi Pakistana.

DAKA, V. Pak. — Šejk Mujibur Rahman je po razgovorih, ki tečejo od preteklega torka, zadnji petek dejal, da se bodo pogajanja nadaljevala in da je bilo nekaj napredka. Mujibur Rahman, predsednik Avami lige, je dejanski gospodar v Vzhodnem Pakistanu, kjer je vse uradništvo odklonilo pokorščino zvezni vladi v Ravalpindiju. Rahman zahteva za Vzhodni Pakistan polno avtonomijo, čemur pa se predsednik Yahya Khan, pa tudi vojska upirata. Prav tako je proti avtonomiji Vzhodnega Pakistana večinska stranka v Zahodnem Pakistanu.

To je privedlo do ustavne in državne krize, ki jo je hotel predsednik republike Yahya Khan rešiti z oklicem obsedne stanja. To je dvignilo val nejevolje in demonstracij v Vzhodnem Pakistanu in Yahya je delno popustil, pa se nato odločil, da gre sam na razgovore z Mujibur Rahmanom v Dako.

Zdi se, da sta obe strani nekaj popustili in da miren sporazum ni izključen. Rahman je napovedal nadaljevanje razgovorov ob sodelovanju pravnih in ustavnih strokovnjakov. Na nevarnost novih izgrediv opozarja zbiranje novih vojaških sil v Vzhodnem Pakistanu, ki naj bi "okrepilo" položaj predsednika Yahye, če bi pogajanja propadla.

Prekomorska posest

LIZBONA, Port. — Portugalska prekomorska posest je 23-krat večja od površine dežele Portugalske.

VESTI IZ SLOVENIJE

Cerkev rešuje pereča vprašanja

V Zagrebu je dne 9. februarja t.l. zasedala novoizvoljena ekumenska komisija jugoslovanske škofovske konference. Sestanek je vodil mariborski škof dr. Držek. Navzoči so bili tudi nadškof dr. Kuharič, prof. dr. Tomislav Sagi-Bunič, prof. dr. Franc Perko in prof. dr. Stanko Janežič. Nadškof dr. Franič se sestanka ni mogel udeležiti. Med drugimi vprašanji so obravnavali tudi mogočnost teološkega simpozija, pri katerem bi sodelovali teologi različnih veroizpovedi.

Dne 22. februarja t.l. se je sestala v Zagrebu doktrinarna komisija JSK pod predsedstvom nadškofa dr. Pogačnika. Na dnevnem redu so bile "teze o aktivni prisotnosti Cerkve v naši družbi". Največ časa so posvetili razpravi o "poligenizmu in dogmi o izvirnem grehu". O tem sta orisala današnja vprašanja prof. dr. Strle in prof. dr. Brajčič. Tudi tu so predlagali teološki simpozij, na katerem bi predavatelji osvetlili dogmatske, kerigmatske-katehitične probleme katoliške vere o izvirnem grehu. Svet za duhovnike je prosil doktrinarno komisijo, naj obdela vprašanje službenega duhovništva v Cerkvi. Zato so na sestanku imenovali v ta namen podkomisijo z dr. Brajčičem na čelu. Komisija je nato razpravljala o raziskovanju ateizma v Jugoslaviji. Na pobudo dr. Rupčića so ustanovili tudi podkomisijo za vprašanje vedno manjšega števila otrok na Hrvaškem in v Sloveniji. Pri razpravi o izvirnem grehu se je razvila debata o položaju, nalogah in o svobodi teologov v Cerkvi. Glede teh vprašanj je komisija že pripravila listino "Cerkveno učiteljstvo in rast vere". Predložila jo bo Jugoslovanski škofovski konferenci (JSK).

Solkanski most bodo popravili

Železniško transportno podjetje "Postojna" se je odločilo, da bo popravilo solkanski most čez Sočo. Most, ki je dolg 219.5 metrov, razpon glavnega loka pa znaša 85 metrov, je začel kazati nevarne razpoke. Čez most vozi vsak dan 10 potniških in 9 tovornih vlakov.

Stroški za popolno popravilo bodo znašali 6 milijonov dinarjev. V prvi fazi so namenili za popravilo 2.5 milijona dinarjev. S to odločitvijo so tudi zavrgli misel, da bi progo Jesenice-Gorica uklinili.

Nizke plače

Ptujska tovarna perila in konfekcije "Delta", ki zaposluje 349 ljudi, med njimi kar 311 žensk, je le delno uspela z načrtom, kako naj bi se rešila iz težav. Posrečilo se ji je prodreti na nizozemski trg in tako vsaj delno zmanjšati zaloge. Moreče vplivajo nizke plače. Povprečen zaslužek je bil lani 780 dinarjev, kar je 560 dinarjev pod slovenskim povprečjem.

Nad polovico jih zaostalo

Na seji občinske skupščine Ptuj so razpravljali o težavnem stanju šolstva v občini. Zlasti v oddaljenih krajih so šolski prostori zastareli ali celo neprimerne za pouk. Lani je v osnovnih šolah zaostalo povprečno 53.8 šolarjev; na osnovni šoli v Zetalah pa kar 75 odstotkov. Za otroke, ki ne dokončajo ljudske šole, nihče ne skrbi.

Nizka izobrazba

Na posebni seji so razpravljali o sestavi zaposlenih v občini Slovenj Gradec in o težavah, ki so v zvezi z nizko izobrazbo. Vseh zaposlenih je 4566. Od teh jih 37.2 odstotka ni končalo o-

snovne šole; 25.2 odstotka je osnovno šolo dovršilo; 22.3 odstotka jih ima poklicno ali dvoletno šolo; 10.4 ima srednjo šolo, 2.4 odstotka višjo šolo in 2.2 odstotka visoko šolo ali fakulteto.

Bučnega semena manjka

Tovarna olja v Slovenski Bitrici je lani iztisnila več kot 500 ton jedilnega olja. Z oljem so napolnili 3,600,000 steklenic. Tovarna zalaga z oljem vso Slovenijo in del Hrvaške, izvažajo ga pa tudi v sosednjo Avstrijo.

Težave imajo z bučnim oljem, ker nimajo na razpolago dovolj bučnega semena.

Nova valjarna v štorah

Pred leti zastavljeni načrt o preobnovi štorske železarnice gre sedaj v cvet. V neposredni bližini nove livarne za poljekleno litino, ki jo je tovarna v zadnjih treh letih postavila in opremila, stoji nova valjarna z zmogljivostjo 100,000 ton jeklenih profilov na leto.

Novi objekt je dolg 450 metrov in ima tri delovne dvorane. Z enkrat manj ljudmi bodo predelali trikrat več. Nova valjarna je stala 120 milijonov dinarjev.

V Velenju kupi premoga

Medtem ko so zasavski premogovniki nazadovali z nakopom premoga, so velenjski rudarji nakopali več, kakor je predvideval načrt. Leta 1970 so izkopali 3,461,000 ton premoga. Povpraševanje po premogu je na trgu veliko, zato je tem bolj nerazumljivo, da se v Velenju večajo kupi premoga, ki ne pride do potrošnikov.

Trenutno je na zalogi 400,000 ton premoga, čeprav ga primanjkuje termoelektrarnam, železnicam in tovarnam. Vzrok zastajanja premoga je tržna neorganiziranost in neurejene prometne razmere.

Velenje prvo

V Velenju so s posebno slovesnostjo razglasili rezultate tekmovalstva za najbolj urejen kraj v Sloveniji. Posebna komisija je lani pregledala 60 krajev in ugotovila, da je med njimi Velenje najboljše urejen kraj v Sloveniji. Drugo mesto je zasedel Portorož, tretje pa Bohinj.

CLEVELAND, O.

Moški dobijo delo

Tiskarja iščemo
Iščemo izkušenega tiskarja (pressmana). Nastop službe takoj. Unijski pogoji. Znanje angleščine ni nujno. Oglasite se osebno v uradu, ali kličite 431-0623.

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103 (x)

MALI OGLASI

Iščejo stanovanje
dvojica srednjih let želi štiri sobno stanovanje z garažo v Euclidu. Kličite 486-4265.

(60)

Stanovanje oddaja
5-sobno neopremljeno stanovanje oddaja na 7515 Lockyear Ave., tel. 391-3139.

(57)

V najem
pet opremljenih sob odraslim ali novoporočencem, v Collinwoodu blizu cerkve Marije Vnebovzete. Kličite 761-0298.

(58)

Delo išče
Pridna, poštna Slovenka, živeča v Clevelandu, išče kakršnokoli zaposlitev. Vajena dela. Kličite po 5. uri popoldne 361-3674.

(23,26 mar)

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

Franc in Albert pozdravita. Grof odide prvi, za njim Albert, Franc ostane pred izhodom.

"Ali kaj želite od mene, Eksclenca?" vpraša Vampa.

"Da, povedati vam moram, da bi zelo rad vedel, kakšno knjigo ste čitali tako pazljivo, ko sva prišla grof in jaz."

"Cezarjeve 'Komentarje'; to je moja najljubša knjiga," odvrne bandit.

"Kje si ostal, Franc?" zakliče Albert.

"Že prihajam," odvrne Franc in tudi zapusti katakombe.

Napravijo nekaj korakov po planem.

"Oprostite," pravi Albert, vrnivši se; "ali dovolite, glavar?"

In priže si smodko na Vampovi baklji.

"Zdaj, gospod grof, pa hitimo. Neizmerno mnogo mi je na tem, da bi zaključil to noč pri vojvodi Brancianu."

Voz najdejo, kjer so ga zapustili. Grof reče Aliju samo jedno besedo, in konji zdirjajo, kakor da plavajo na perotih vetra.

Baš ob dveh vstopita mlada prijatelja v plesno dvorano.

Njun prihod vzbudi pozornost, toda ker prideta skupaj, takoj mine vsa skrb, ki so jo imeli za Alberta.

"Milostiva," pravi grof Morcerf, stopivši pred grfico, "včeraj ste bili tako dobri in mi obljubili strašak. Prihajam si-

cer nekoliko prepozno; da bi vas spominjal tega, a tu moj prijatelj, katerega resnicoljubnost poznate, vam lahko zagotovi, da tega nisem zakrivil sam."

Ta hip zasvira godba valček. Albert položi svojo roko grfici okoli pasu in zgine z njo v vrtincu plesalcev.

Franc razmišlja med tem o nenavadnem trepetu, ki je pretresel celo grofovo telo, ko se je dotaknil Albertove roke, in kateri je Franc, ki je ves čas opazoval grofa, zapazil čisto jasno.

XVII.

Svidenje.

Koj ko vstane drugo jutro, predlaga Albert svojemu prijatelju, da obiščeta grofa. Sicer se mu je zahvalil že ponoči, toda tako važna uloga, kakor mu jo je izkazal grof, zasluži pač dvojno zahvalo.

Franc, katerega je vleklo h grofu neko čustvo, združeno s strahom, je bil pripravljen spremljati ga, in tako obstaneta za deset minut pred grofom.

"Gospod grof," mu pravi Albert, "dovolite, da vam ponovim to, kar sem vam rekel sinoči, namreč, da nikdar ne pozabim, v kakšnih razmerah ste mi prišli na pomoč ter mi rešili življenje ali vsaj prostost."

"Moj ljubi sosed," odvrne grof, "to, kar sem storil za vas, cenite previsoko. Prihranil sem vam samo dvajset tisoč frankov, to je vse. Vidite pač, da to ni vredno besed. Dovolite pa nasprotno vi, da vam izrazim svoje priznanje, kajti bili ste čudovito hladnokrvni in brez strahu."

"Kaj hočete, grof?" pravi Albert. "Mislim sem si, da sem zakrivil prepir, ki se ima končati z dvobojem, in hotel sem tem banditom pokazati, da se bijejo ljudje sicer po vseh deželah, da pa se bijejo s smejočim obrazom samo Francozje. Vendar moja hvaležnost napram vam zaradi tega ni manjša in prihajam vas vprašat, če vam jaz ali pa kdo izmed mojih ne more izkazati kake usluge. Moj oče, grof Morcerf, Spanec po rojstvu, je na Francoskem visok dostojanstvenik in ni brez vpliva v Španiji. Prihajam vam povedat, da smo vam jaz in vsi, ki me ljubijo, na razpolago."

"Torej," pravi grof, "povem vam, da sem vašo ponudbo pričakoval in jo sprejemam s hvaležnim srcem. Že sem bil name-

njen, da vas poprosim neke velike prijaznosti."

"Namreč?"

"Se nikdar nisem bil v Parizu, in torej Parisa ne poznam..."

"Res?" vsklikne Albert. "Tako dolgo ste odlašali in si niste šli pogledat Parisa? To je neverjetno."

"Vendar je tako. Toda z vami vred čutim, da je nemogoče, da bi mi ostalo glavno mesto odličnega sveta neznano še v bodoče. In še več: morda bi se bil že napravljal na to neobhodno potrebno potovanje, če bi bil imel človeka, ki bi me vpeljal v ta svet, v katerem sem jaz popolnoma tuj."

"O, mož kakor vi!" vsklikne Albert.

"Vi ste zelo prijazni. Toda ker se ne morem ponašati z drugo zaslugi kakor s tem, da gleda milijonov lahko tekmujem z vašimi najbogatejšimi bankirji, in torej ne grem v Parizo, da bi igral na borzi, me je zadrževala ta okoliščina. Zdaj je dozorel moj sklep vsled vaše ponudbe. Prizadevajte si, moj ljubi gospod Morcerf, — grof spremlja te besede z nekim posebnim smehljajem, — "prizadevajte si, če pridem na Francosko, da mi odprete vrata tega sveta, v katerem sem tuj kakor Košinsinec."

"O, kar se tiče tega, gospod grof, zelo rad," odvrne Albert, "in to tem rajše, — ne smej se mi preveč, moj ljubi Franc — ker sem dobil danes pismo, katero me kliče domov zaradi zelo važne zadeve, namreč zaradi zveze z zelo prijetno hišo, ki je v najugodnejšem razmerju s pariškimi visokimi krogi."

"Torej se oženiš?" vpraša Franc smeje.

"O moj Bog, da. Ko se vrneš v Parizo, me najdeš soproga in morda očeta. Z mojo prirojeno resnostjo se bo to lepo strinjalo, ali ni res? V vsakem slučaju vam ponavljam, grof, da smo vam jaz in moji udani z dušo in telesom."

"Sprejemam," pravi grof, "kajti prisegam vam, da mi je v vresničenje načrtov, ki jih gojim že dolgo, manjkalo samo tako ugodne prilike."

Franc ne dvomi niti trenutek, da so to isti načrti, o katerih je grof Monte-Cristo že enkrat govoril, ter se ozre v govorečega grofa, da bi spoznal, kakšni načrti naj bi ga peljali v Parizo. Toda v dušo tega moža je bilo

videti težko, zlasti če jo je zadrževal s smehljajem.

"Toda, grof," pravi Albert, radosten, da mu bo mogoče vpeljati v Parizo moža, kakor je grof Monte-Cristo, "ali vaš potni načrt ni samo grad v oblakih, kakoršnih je tako mnogo, hišica iz kart, stavljen na pesek, ki jo razmeče prvi veter?"

"Ne, na mojo čast," odvrne grof, "jaz hočem, jaz moram potovati v Parizo."

"In kdaj?"

"Toda kdaj boste tam vi sami?"

"Jaz?" pravi Albert. "O moj Bog! V štirinajstih dneh, najpozneje v treh tednih. Čas, ki ga rabim za potovanje v Parizo, to je vse."

"Torej pravi!" odvrne grof. "Jaz vam dam tri mesece časa."

"In čez tri mesece potrkate na moja vrata?" vsklikne Albert veselo.

"Ali hočete, da določiva dan in uro svidenja?" odvrne grof. "Toda povem vam naprej, da sem silno točen."

"Dan in uro," vsklikne Albert, "to je divno!"

"Torej naj bode!" Z roko seže po koledarju, ki je poleg ogle-

dala. "Danes imamo 21. februarja"; — nato pogleda na uro, — "ura je polu najstajših. Ali me hočete pričakovati 21. maja tega leta ob polu najstajših dopoldne?"

"Krasno!" pravi Albert. "Zajutrek bode pripravljen."

"Kje stanujete?"

"Ulica Helder, šte. 27."

"Stanujete pač za se kot mladenič, in ne bom vam delal neprilike?"

"Stanujem v hiši svojega očeta, toda na dvorišču v paviljonu, ki je čisto ločen od drugih stanovanj."

"Prav."

Grof vzame tablico in napiše: "Ulica Helder, šte. 27., 21. maja, ob polu najstajših dopoldne."

"In zdaj," pravi grof, "bodite prepričani, da kazalec vaše ure ne bode točnejši kakor jaz."

"Ali vas bom pred svojim odhodom še videl?" vpraša Albert.

"Kakor pač bode; kdaj odpotujete?"

"Jutri popoldne ob petih."

"V tem slučaju se moram zdaj posloviti od vas. Opraviti imam v Neapolju, in vrnem se

še v soboto zvečer ali v nedeljo."

"In vi, gospod baron," vpraša grof Franca, "ali odpotujete tudi vi?"

"Da."

"Na Francosko?"

"Ne, v Benetke. Nameravam ostati v Italiji se dve ali tri leta."

"Torej se v Parizu ne snideva?"

"Zalibog ne bom deležen te časti."

"Torej srečno pot, gospoda!" pravi grof prijateljsko in jima poda roko.

Bilo je prvič, da se je dotaknil Franc roke tega moža. Zatrepetal je, kajti bila je mrzla kakor

roka mrtvečeva.

"Še enkrat," pravi Albert, "torej je sklenjeno, na častno besedo, ali ni res?"

"21. maja ob polu najstajših dopoldne, ulica Helder, šte. 27. v Parizu," odvrne grof. Nato se še prijatelja priporočita grofu in ga zapustita.

"Kaj pa ti je?" vpraša Albert Franca, ko vstopita v svojo sobo. "Videti si zamišljen."

"Da," odvrne Franc, "reči ti moram, da je grof zagoneten mož in da s strahom mislim na vajino svidenje v Parizu."

"Na to svidenje? S strahom? O, ti si neumen, moj ljubi Franc!" vsklikne Albert.

(Dalje prihajajo)

Naročite že sedaj

svojo velikonočno mesnino pri

CIMPERMAN'S CHOICE MEATS

520 EAST 200 STREET

IV 1-2386

Imamo izbrano sveže meso, domače prekajane kranjske klobase, zelodec, šunkle, rižve in krvave klobase itd.

VSEM NAŠIM ODJEMALCEM ŽELIMO VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLIŠKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- Izdaja najmodernejše vrste zavarovalnic za odrasle in za mladino.
 - od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
 - za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
 - za odrasle člane bolniško podporo
 - članom posodi denar za nakup doma.
- Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED

SHIPPING & RECEIVING CLERICAL — SALES OFFICE HELP

Phone daily 9-9
Sat. and Sun. also

878-3078

Action Report Agent

(57)

MALE HELP

MAINTENANCE MAN

Day shift opportunity. Must have experience in electrical and/or mechanical maintenance of production equipment. Salary open.

For interview call

or Write

Mr. BIGOTT
328-3000, Ext. 381
NATIONAL STEEL
SERVICE CENTER, INC.
2424 Oakton St.
Evanston, Ill.

(57)

HOUSEHOLD HELP

CHILD CARE in West sub. home. 5 days. 8:30 - 12 noon. Wed., Thur., Fri. & Sat. Care of 2 children. Older woman preferred. Call 12-6 p.m. 652-1574

(58)

REAL ESTATE FOR SALE

LOCATION Hwy. 45 and Ill. — Wis. line. 61 plus acres, lake front heavy woods. \$1,200 per acre, terms avail. By Owner. 872-7777 or 336-7777

(57)

193rd & Mannheim Rd. Brk. and alum. tri-level. 3 bdms., parq. flrs. Cent air. All appliance. Pan. rec. rm. 1½ baths. Comp. redced. Fenced yd. \$26,500. 479-9622

REAL ESTATE BUS. PROP.

Clothing Store — Good loc., low rental. \$19,000, also 3 sty. brk. bldg. 9 rm. ea. flat \$22,000 plus shoe store at busy transfer cor. \$30,000. Call owner at MO 6-4889 10-6 p.m.

(58)

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

BAKERY — RETAIL

West suburban location. Priced to sell. Ideal for couple operation. Call owner for appointment. 345-6110

(57)

REAL ESTATE FOR SALE

NORWOOD PARK—BY OWNER
5837 N. WEST CIRCLE
Open Sunday 1-5. 9½ rm. frame, mod., dbl. gar., lot 50x200. Asking \$39,900.

NA 2-2070 or 774-7589

(57)

Vic. NORTH & CENTRAL
Under \$40,000. 2 flat brk., 6 rms., 3 bdms. each, 2 car garage, full bsmt., sep. gas furnace (forced air) new roof & sidewalk. Nr. everything. Call owner 622-3204

(57)

BOLINGBROOK — BY OWNER
4 bedroom townhouse. Central air cond., full basement. \$25,900.

Call 739-5648

(57)

SEMENJ — Na San Francisco State College, kjer je bilo pred par leti zelo "vroče" in ni bilo skoraj dneva brez demonstracij in izgrediv, je zdaj mirno. Na sliki vidimo študente in študentke, ki na posebnem semnju na visokošolskih tleh prodajajo svoje izdelke.

What a lot
of ten-year-olds
are wearing
this year.

Thousands of children afflicted with Muscular Dystrophy must wear braces. Muscular Dystrophy destroys healthy muscle and replaces it with useless fat. After some time the child's muscles become so wasted that even braces will no longer support him. Later, he won't have the strength to sit in a wheelchair. Eventually, he won't be able to feed himself or even turn over in bed. His weakness leaves him so vulnerable to colds, pneumonia, or other complications he rarely survives maturity.

Scientists are beginning to penetrate the mystery of this tragic disease. Today there is some hope for the children who must wear these braces every day. That hope lies in MDAA's massive research program.

Only your contributions keep it going. Give generously.

Fight Muscular Dystrophy. Help them grow up.

Muscular Dystrophy Associations of America, 1790 Broadway, New York, N.Y. 10019.